

Список бібліографічних посилань

1. Про затвердження Концепції розвитку фізичної підготовки і спорту у Збройних Силах України на період до 2020 року : наказ Міністерства оборони України від 13.05.2016 № 257 // Міністерство оборони України : офіц. веб-сайт. URL: http://www.mil.gov.ua/content/other/MOU2016_257.pdf (дата звернення: 30.10.2017).
2. Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 09.12.2015 № 1320-р // Урядовий портал : веб-портал. URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248719473> (дата звернення: 30.10.2017).
3. Полевой устав сухопутных войск США FM 31-24. Авиационно-десантные обеспечения войск специального назначения. М., 1986. 103 с.
4. Фіногенов Ю. С. Світовий досвід адаптації системи фізичного виховання військовослужбовців в умовах сучасного реформування збройних сил. *Науковий вісник МДУ імені В. О. Сухомлинського*. 2011. Вип. 1.33. С. 180–184. URL: <http://mdu.edu.ua/spaw2/uploads/files/43.pdf> (дата звернення: 30.10.2017).
5. Физическая подготовка. Руководство, организация и обеспечение физической подготовки в воинской части и подразделениях / под ред. Е. В. Жукунова. М. : Военное изд-во, 1990. 192 с.
6. Яценко В. Н. Система подготовки военных кадров в основных странах НАТО и Японии. *Информационный бюллетень*. 2004. № 68. С. 128.

Одержано 01.11.2017

УДК 342.5:008:34

Олександр Георгійович КУШНІРЕНКО,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри конституційного права України

Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого

СТАБІЛЬНІСТЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ І ПРАВОВА КУЛЬТУРА ГРОМАДЯН

Історичний досвід майже із стовідсотковою достовірністю доводить, що першою передумовою загибелі держави є занепад культури. І в цьому сенсі людина повинна бути культурною особистістю, яка здатна мислити, сприймати знання і уміти їх використовувати на благо суспільства. Безумовно, що в контексті загальної культури важливе значення має правова культура, оскільки тільки людина, яка вихована згідно із законами своєї держави і принципами їх виконання, буде дотримуватися законів.

В західній теорії права поняття «правова культура» розглядається як культура прав людини, а саме як складова частина культури духовної, то являє собою систему знань, ціннісних поглядів та орієнтацій, які ґрунтуються на визнанні та повазі гідності людини, її прав і

свобод, можливості їх реалізації й захисту. По суті, правова культура – це загальний рівень знань і об'єктивне відношення суспільства до права. В об'єктивному значенні її слід розглядати як сукупність правових знань у вигляді норм, установок, які створюються в процесі життєдіяльності і які регулюють правила взаємовідносин особи, певної групи громадян, суспільства і держави і оформлених у вигляді законодавчих актів.

Правова культура має свою структуру і її складовими елементами звичайно вважають рівень правосвідомості та правової активності громадян. Знаходить свій прояв в розумінні громадянами та посадовими особами нормативних актів, використання прав та виконання законів. В ідеалі кожний суб'єкт повинен розуміти, що являє собою право як цінність в сфері суспільних відносин, знати право і розуміти його сенс, ті чи інші положення закону, вміти правові знання застосовувати для захисту своїх прав і свобод, законних інтересів тощо.

Однією із цілей тих кардинальних реформ, що сьогодні відбуваються в Україні є формування громадянського суспільства, що безпосередньо пов'язано із значним підвищенням рівня правової культури як громадян, так і посадових осіб. І в цьому сенсі спостерігається досить таки повільна зміна стереотипів та поведінки людей, які бачать значну невідповідність між декларомісткими нормами законів і тими змінами, які відбуваються в повсякденному житті.

Слід визначити, що значна частина населення України не орієнтується в законодавстві, знання якого людям вкрай необхідно. Має місце правовий нігілізм, як невід'ємна складова культурно-правової кризи. В багатьох випадках люди без особливого ентузіазму сприймають масштабні зміни та потрясіння, які в Україні відбуваються в останні часи. По суті можна стверджувати, що правовий нігілізм, як масове явище, властивий не лише серед звичайних громадян, але й серед посадових осіб державних органів влади, у її виконавчій та законодавчих гілках. Можна навіть стверджувати про те, що він носить яскравий демонстративний, агресивний та неконтрольований характер. Досить лише пригадати численні випадки відмов вчених посадових осіб виконувати законні судові рішення.

Все вищевказане безпосереднім чином впливає на стабільність існуючого в Україні конституційного ладу та його засад, як системи тих принципів і засад, які були встановлені українським народом і знайшли своє закріплення в чинній Конституції України. Тому потрібно подвоїти зусилля по підвищенню культури громадян, в тому числі й правової. Чим вищим буде рівень правової культури суб'єктів права, особливо посадових осіб, зокрема державних органів влади та

місцевого самоврядування, тим ефективніше будуть реалізовуватися закони. В зв'язку із цим потрібно змінювати законодавство, наближаючи його до кращих зразків демократичних правових держав. Необхідно проводити і регулярну роботу з профілактики та боротьбою з правопорушеннями, здійснювати масове правове виховання, особливо серед молоді. Спираючись на право як частину правової культури і в цілому на культурні традиції, в Україні можливе подолання правового нігілізму.

Важливо також пам'ятати, що реформування України відбувається в умовах глобалізації, яка несе певні загрози, втрати національної самобутності правової культури. Але явних загроз глобалізація саме для нашої держави навряд чи несе, особливо з огляду на ті негативні обставини, які мали місце за багато десятиріч, коли Україна не мала своєї державності, і які до свого часу мають місце. Глобалізація в зв'язку із цим може розглядатися саме як позитивне явище, якщо буде мати місце тісна взаємодія держав, а також обмін досвідом, який буде сприяти вдосконаленню та розвитку національних правових інститутів. Необхідно здійснювати ефективні заходи, які б сприяли збереженню і вдосконаленню правової культури, а саме дотримуватися традицій та звичаїв, вдосконалювати національне законодавство з огляду на демократичне ефективне міжнародне законодавство тощо.

Одержано 30.10.2017

УДК 354.31(477):3.078

Олександр Олександрович МОЗГОВИЙ,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ЩОДО РОЗУМІННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ДІЯЛЬНОСТІ СЕРВІСНИХ ЦЕНТРІВ МВС УКРАЇНИ

Проблема оптимізації надання адміністративних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України актуальна тому, що на сьогодні активно формується нова доктрина адміністративного права, згідно з якою пріоритетом в діяльності органів, наділених владними повноваженнями, є права і свободи людини і громадянина. Реалізація цього конституційного положення потребує системного перегляду сутності публічно-правових відносин у сфері надання адміністративних послуг, а також з'ясування шляхів удосконалення діючої процедури надання останніх сервісними центрами МВС України [1, с. 104].

Останнім часом приділялась увага вчених дослідженню діяльності органів внутрішніх справ щодо надання адміністративних послуг населенню, і це у свою чергу вимагає переосмислення їх ролі